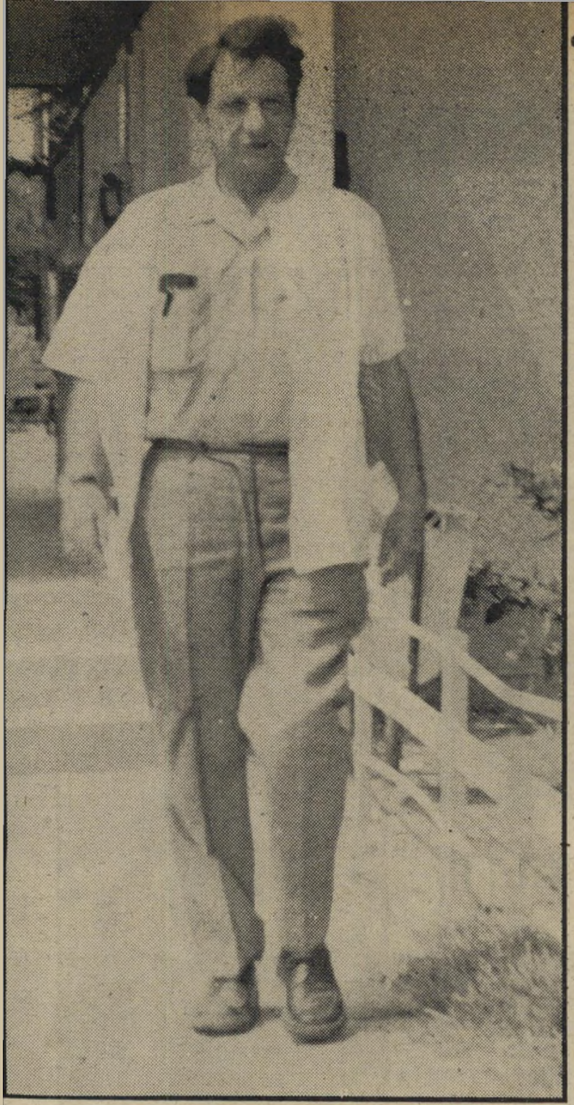

יומו המטורף של רוצח -
שהחל בחיפוש סמים
והסתיים ברצח שוטר

הם יורים גם בילדים

החשוד חיים בוסיס

ה טלפון צילצל, וחיים איתן הרים את השפופרת. „בוא מייד,“ שמע את קולה המבוהל של אשתו. „לקחו את גיורא ואת הראל לבית־חולים קפלן.“

כקציץ־צנחנים ותיק, עמד כבר חיים איתן לא פעם בפני סכנות בחייו. למרות זאת, ספק אם ישכח את אותו רגע נורא, בצהרי יום השני שעבר. „רצתי כמו מטורף לקפלן,“ סיפר השבוע, „חשבתי ששני הבנים שלי נדרסו על־ידי מכונית.“

איתן הענק והמשופם נרגע רק כאשר הגיע לבית־החולים, גילה כי ילדיו, הראל בן השמונה וגיורא בן החמש, נורו בסך־הכל על־ידי פושע מטורף.

היה מאושפז בבית־משוגעים

לגבי הפושע מוכה־האמוק, היתה זו רק אמצע הדרך. לפני שהיום ה־עקוב־מדם הסתיים, הוא הספיק עוד להי־מלט מהמקום, לבצע נסיון פריצה, ולרי־צוח שוטר.

השבוע, נתגלו עובדות חדשות בפרשה. חלקן, למשל, ציירו את הרצח באור שונה לגמרי ממה שפורסם בעיתונות. יחד עם זאת, לא הוארה דייה עדיין השאלה העיק־רית: מה הריץ את המטורף לאורך 12 השעות העקובות מדם?

לפי גירסת המשטרה, התחיל חיים בו־סיס, החשוד בירייה בילדים וברצח השו־טר שמואל וייצמן, את יום השני שעבר בחיפוש מטורף אחרי סמים. הוא חיפש אותם בבית־החולים לחולי־נפש בבאר־יעקב — שם היה מאושפז בעבר. לאחר בוקר שלם של חיפושי־שווא, הגיע, ב־12 בצהריים, לביתו של ד״ר ראובן מאיר, מנהל בית־החולים.

על מה שהתרחש שם, סיפר השבוע הראל, ממיטתו בבית־החולים:

„אני ואחי שיחקנו עם רמי *), בבית שלו. פתאום נכנס איש לחצר, ועלה ל־מרפסת. היה לו סכין ביד. הוא שאל איפה ד״ר מאיר, התחיל לחפש בבית.

„רמי צעק עליו: ‚משוגע, מה אתה עושה?‘ האיש הוציא אקדח, ואמר לנו לשבת. רמי ברח. האיש ירה לי ברגל. נפלתי. כאב לי נורא, והתחלתי לבכות.“

הכדור, כפי שהתגלה לאחר מכן, חדר דרך שתי רגליו של הראל. מייד אחרי היריה הראשונה, לחץ הרוצח על ההדק פעם שנייה, פגע ברגלו של גיורא בן החמש. הוא ירה גם פעם שלישית, בלי לפגוע באף אחד.

כמו אצל „המלאך“

„כ שראיתי את הילדים שלי שוכ־בים עם גבם על הרגליים,“ הת־חייך השבוע חיים איתן, „הייתי ממש מאושר. ידעתי שפצע בשרי, ברגל, מ־כדור תשעה מ״מ, זה לא נורא.“

כזו היתה גם דעתם של שני הילדים, לאחר שחלף ההלם הראשון. גיורא הקטן, שרק רגלו האחת היתה בגבס, ישב רגוע במיטתו, עיניו הכחולות נהנות מתשומת־הלב וההתרגשות שמסביבו. אחיו, ששתי רגליו בגבס, נאלץ לשכב, אך גם הוא התייחס לעניין כאל חווייה מרתקת: לא כל יום מזדמנת הרפתקה כזו, בדיוק כמו בסרטי המלאך.

הדבר היחידי שציער את שני האחים, היתה שאלת חבריהם לכיתה, שבאו לבק־רם: „מדוע לא התנפלתם עליו ולא הוצאתם ממנו את האקדח?“ אחרי הכל, המלאך תמיד עושה את זה.

„הסברתי לגיורא והראל שהאיש שירה בהם היה משוגע,“ הסביר אביהם של הילדים בדיבורו השקט. „הם ראו לא פעם משוגעים, כשהייתי לוקח אותם איתי לבקר את ד״ר מאיר, השכן שלנו, במקום־עבודתו בבית־החולים. הם יודעים שמשו־גע הוא אדם בלתי־אחראי.“

המבוגרים, בשכונת הווילות הרחבותית בצלאל, התרשמו מהפרשה בצורה קשה יותר משני הילדים. הם הסתגרו בדירותי־הם, בחנו בחשד כל מכונית זרה שנעצרה בשכונה, רשמו את מספרה, עקבו בקפד־נות אחרי כל זר.

במירוץ אחרי הסמים

מ ה רצה חיים בוסיס מד״ר מאיר?

„גם אני חושב שהוא בא לבקש סמים אצל הרופא. כנראה שהוא היה זקוק לסמים בשביל הפריצה,“ השמיע חיים אי־תן את הסברה שהתקבלה על הדעת.

אם אכן זה מה שאירע, אפשר רק לב־רך על מזלם הגדול של שני הילדים. שכן ברור שבוסיס לא התכוון להורגם, כאשר ירה בהם. הוא כיוון לעבר רגליהם. לדעת חיים איתן, זו גם הסיבה שלא ירה אחרי רמי הנמלט — מחשש שמא יהרגו.

שמונה שעות לאחר מכן, איבד הרוצח חיים בוסיס אף את שמץ השליטה העצ־מית שגילה בצהריים: בעימות עם ה־שוטר, ירה ללא כל שיקול.

הסביר השבוע ד״ר מאיר, שהוא גם הפסיכיאטר המחוזי ומרצה לפסיכולוגיה באוניברסיטת בר־אילן: „מעולם לא קי־בלתי את בוסיס בביתי, ומובן שמעולם לא נתתי לו סמים בביתי.“

מה הריץ, אם כן, את בוסיס לביתו הפרטי של הרופא?

„יש לי כמה גירסאות,“ הסביר ד״ר מאיר, „אך אינני יכול להשיב.“

בוסיס ירה אמנם בשני ילדים, וכמעט שירה גם בבנו שלו — אולם ד״ר מאיר לא התכוון לשכוח אף לרגע, כי הוא היה גם חולה שלו — ולא התכוון להפר את חובת הסודיות שלו כרופא לגביו.

„ד״ר מאיר, האם קיבלת איומים מ־חולים שלך, שנזקקו לסמים?“

ד״ר מאיר מחייך את חיוכו הנעים: „אינני יכול לענות.“

„האם חולים רבים שלך חוזרים לשם קבלת אישורים לסמים?“

כאן נפל וייצמן

בנקודה המסומנת ב־X, בכניסה לחדר־המדרגות של הבית־המשותף ברחוב המאספים 8 בתל־אביב, נפל רב־שוטר שמואל וייצמן (28), לאחר שירד לבדו, פצוע אנוש, מהקומה השנייה, שם נורה. רק לאחר שנפל, הגיעו אליו חבריו שהמתינו לו במכונית. תמונה זו צולמה בערב המקרה דקות ספורות לאחר שוייצמן נלקח לבית־החולים. בתמונה למעלה מימין: בוסיס, פצוע בידו וכבול בידו השנייה לבלש, בעת השיחזור בחצר הבית.

*) בנו של ד״ר מאיר.